

საქართველი გაზეთი

საქართველიან დამატება

გაზეთის № 72. კვირა, 1 აგვისტო 1910 წ. დამატების № 12

მ ვ გ ი ნ ე

დრამა სამ მოქმედებად
შორვანაღები
(თარგმანი სომხურიდან)
(მეზღადი *)

მთქმელება მეორე

გ ა მ ო ს ვ ლ ა IV.
იგივენი და ვეგინე

რიგ. (სიცილით) ვერ გიცნო...

მგბ. (შიდას სასადალო ოთახის კარებთან, ფიქრობს) ერმონი (საჩქაროთ შემოდის ერმონე. ვეგინეს უნდა იმას ერთი სამ უთხრას, შერამ ფიქრობს, გადაწვევტალი შობიანობს ავე-თებს, მერე ხელით ანიშნებს, კადიო. გავიძეს. ვერმონე კადის გაგვირგებუდი. გაგვირგებუდი ატურთვე რიუსიშე).

რიგ. შენია, არ იცნობ ვაბრუს? ჩვენ კეთილ ზრდი-ლობიან მეზობელს ვაბრო ახარინას.

გამ. (ვეგინეს გამოსვლის უმაღვე ფეხზე დვას და გაუნ-ძოვევდი დიმილით ელოდება მის სსხეს) სჩანს, ძლიერ გამოვე-ცვილოვარ, მოგებუტებულვარ. (შეუახლოვდება და უნდა ვეგი-ნეს ხელზე აკოფოს).

მგბ. (დვადს წუშათ ნელა გამოსტეგებს ხელს) ვამარ-ჯობა...

რიგ. ეხლა იცანი?

გამ. თავლიდან შორს—გულიდან გადავდებულე. ემ, როგორ მიბრძანებთ, რა დავიბახოთ თქვენ ეხლა? წინად ჩემთვის პატარა შენია იყავით, ეხლა კი ვეგინია პელოვნა თუ ქალბატონი ალგერდინი? (გაღკვ) ღმერთო ჩემო რო-გორ გაღამაზებულა!

რიგ. ვაბრუმ ყველაფერი იცის მიპრანას შესახებ. შე-ნია, მიულოცე იმას, ღიზა დანიშნულა!

მგბ. (გულგრილად) მართლა?

გამ. დიას, ქალბატონო, დინიშნა კიდევ და ჯვარისკ მელე დიწერს—ვცილ, მაგრამ თუ ქმართან დიდხანს იცხოვე-რებ—ღმერთმა იცის.

რიგ. რას ამბობ, შეილო, აი აი აი? დაჯეტი, რას დამღრობარ?..

გამ. ჩვენს დროში ქალისთვის ქმრისთვის დანებება უფ-ალილია, ვიღრე ვათხოვება.

რიგ. ემ, შენ ისევ უწინდელი ზეზარა ხარ. შენია, მე მივდივარ, მაგრამ მალე მოვალ (გაბრუნს) დღეს, სალილად აქ იყავი, ხვალ კი უსათუოდ ჩემთან უნდა წამოხვიდ (აღება).

მგბ. მამა, ეცადე მალე დაბრუნდე, საქმე მაქვს.
რიგ. კარგი, კარგი. (შიდას).

ლოვოვის უნივერსიტეტის უკრაინელი პროფესორი

მ. ს. შ რ ა უ შ მ მ ს კ ი მ.

მისი საზოგადო მოღვაწეობის 25 წლის შესრულების გამო.

გ ა მ ო ს ვ ლ ა V.

ვეგინე და ვაბრო ახარინა

მგბ. (დვადს ატილებს დეკორაციას კარებამდინ, დაიციდის იმის წასვლამდინ და კარებს მიხურავს.—მერე შიგა სსხადალო ოთახის კარებთან, იურება შენათ, კარებს მიხურავს; მერე დადგება სტენის შუა და ათუადიურებს გაბრუნს თაყდან ფეხება-შიდას).

გამ. (ერთავით თაყას ადევნებს ვეგინეს. იმის სსხეზე ის-ტებს ზოგჯერ გაოგება და გუგო, ზოგჯერ სისხრული და სამაოთ-ნება). მიღლობა ღმერთს! (შეფრდება ვეგინეს საკოცნეულად).

მგბ. (აღაყდან არ დაიწყება, ხელს გაიქნეს ისე შეგ-რად, რომ ახარინა ადგობიერ დაიღურსმება: ვეგინე ზიზღდა

*) იხ. სურათებიანი დამატება № 11.

შეუბნებს აზარის: ცოტა ხანს სინჯუე ჩამოვარდება). მივითმე
არ დავრჩი შენთან მარტო.

გაბ. (ისე აჩვენებს, თითქმის არ ესმის ეგვიანს ნამდვილი
სურვილი, იმდენად) მამარტე, დამაფიწყდა, რომ ქალისთვის
სიფრთხილზე მეტად ჰვირფხისა.

მამ. (თავის თავს ებრძვის, რომ ეგულ გრავად იყოს)
რისთვის მოხვედრი?

გაბ. მოსიყვარულად და თავყვანისცემელ მეგობრისთვის
გაუბრებარია ვე კითხვა. მამარტე, შენია, შენგან მაგას არ
მოველოდი!

მამ. (აღუგვადებს იმის გულგრალობისგან) ნუ მიმედევი
შენიოთი ლამაზაკი!

გაბ. (ცოტად აშოფთდება, მაგრამ იმ წუთშივე თავს შე-
კავებს და ეგვიანს სურვილს ხუმრობასად წასთვლის) ვგონებ ფარ-
ლის უკან არაიენ არ არის დამალული, იქნება მოახლეს
ჩვეულობა აქვს და კარებს უკან უკან გვივადებს? სილამაზის
მეტყველი კორია, კორის წყარო კი მოსამსახურებნი. ნუ იყუ-
ლიებთ, ქალბატონო, სომეხ მოსამსახურებებს: ისინი წარეს
გადსულდი ცნობის მოყვარენი არიან...

პარსეთის ფიდაების მეთაური ცნობილი

ს ა მ ი ბ რ - ხ ა ნ ი.

რომელიც ამას წინაღ მთავრობასთან ბრძოლის დროს დასტურეს
რამდენიმე დღის შემდეგ კი ტყვედ შეიპყრეს.

მამ. დანებდით თავი ხუმრობას და მიპასუხეთ, რა გინ-
დათ რისთვის მოსულხარა?

გაბ. საოცარი კითხვა, მოვედი როგორც სხვები მო-
დინ ხოლმე, საქმისთვის...

მამ. ჩემ სახლში აქ?

გაბ. ზო, ეგრე სთქვით. სანახავად. ნუ თუ ჩვენ მეგო-
ბრები არა ვართ?..

მამ. მაშ, უკრი დამოვდით, ვე იქნება თქვენი პირვე-
ლი და უკანასკნელი მოსვლა. ეს ერთი. მეორე, არ გაბე-
დოთ და ფეხი არ შესდგათ დღინების სახლში. გესმით?

(უკანასკნელი სიტყვების წართმეობის დროს, მივა ფანჯარისთან
და იტყვება ქაჩისკან).

გაბ. (იმედი გარეუტული, განშტობა, ფეკრასი, მეტე)
რად მეტყველი ვარ მეტყველი?

მამ. (ჟერ კარგე გულგრადად იტყვის თავს) ყოველ შე-
თხვევაში მე უფრო წინარად გეპყვეთ, ვიდრე თქვენ მო-
მეტყველი.

გაბ. მე ძალი არ დამიტყვებია თქვენთვის.

მამ. (მომხიბვლის სისწრაფით იმასკან მიამბუნებს) ძალის
დატანება! თქვენ უფრო ცუდი საშუალება იზარეთ. ავაზაკი
რომ ყოფილიყავით და ჩემთვის შეურაცხყოფა მოგვეყენე-
ბინათ, დღეს მე ათავჯერ ნაყოფად და დავიანჯვებოდი. მაგ-
რამ არა, თქვენ მომზადლეთ ტკბილის ერთი, რომელიც
ცეცხლზედაც, მთავილადედაც მღერიო. არც მე უარვეყუთ,
მომხიბვლეთ, რადგანთ, რადგანთ ლამაზი იყავით. მაგრამ მე დავიფ-
ყებთ, რომ ჩემთვის ცხოვრება ერთი ბნელი ქვეყანა იყო.
მართალია, ერთ დღეს მე თქვენ ჩაინდით მივდიეთ. ისეთი
ჩაინდათ, რომელიც მზად იყო სიციხლზე ერთ საბარლო
ქალისთვის შეეწირა, ოღონდ კი იქ ცეცხლისაგან დახუნა.
მაგრამ რა ვიციდი, რომ ცეცხლი თითონ თქვენ ყოფილ-
ხართ. (დაიწვებს ბოლოის ტყუილს).

გაბ. არ ვიციდი, რომ ჩემი სიყვარული თქვენთვის
ცეცხლი იყო.

მამ. სიყვარული! (მწარე შედევით) ხა! ხა! ხა! სიყვ-
არული! დაცინვა, მოტყუება, შეურაცხყოფა და არა სიყვ-
არული. მე დღემდის ანგარიში ვერ მიმიცია ჩემ თავისთვის,
თუ ყოველივე ეს როგორ მოხდა. მაგრამ იმ დღეს გენდით
და თქვენ ისარგებლეთ ჩემის გამოუცდლობით, მომზადლეთ
მე ტკბილი ერთი, მე გესლიანი წამლით. ნელ-ნელა ეღებო-
და ჩემ სისხლს, ჰკლავდა ჩემში სირცხვილის გრძობას და
ბოლოს მოკლა კიდევ (წამოაჯდება ტახტზე და სხვს სიარ-
ტხელისგან შეღებით დაიფრავს).

გაბ. (უკან უგვებს ეგვიანს, მომზადებით დგას, შემდეგ
რამდენიმე ნახევრად დასვამს და მთავრდება) ჰეგანზე ვე
ყველადფერი იყო და წვიდა რად ჰეგანზე ვაველი ცხოვრ-
ბას და ამით თავს იტანჯავთ? იმ დღიდან ჩვენ რამდენიმე
წელიწადი მეზობლებიც ვიყავით და... მეგობრები.

მამ. მე თქვენ არაოდეს არ მყვარებინებართ.

გაბ. მაგრამ არც თუ გძულდით, ზოგჯერ ნებასაც კი
მამდევდით მეღვრისნა თქვენთვის. ნუ თუ შეგიძლიათ მა-
გის უარყოფა?

მამ. (შეგრაობით) ოო, საზიზღარი ჯოჯობეთის წუ-
თები!

გაბ. რისთვის? საზიზღარი მაშინ იქნებოდა, იმ დღის
შემდეგ, რომ აღარ მეკოცნა თქვენთვის. მაგრამ მე არამც
თუ მეზოლოდ გეკონდი, არამედ მიყვარდი კიდევ: დიან,
დიან, მიყვარდით, დემრას გეყვარებით რომ დღის სიამო-
ვნებით შეგიერთებდით, გარემოებას ხელი რომ შეეწყო, კი-
სიტზე დიდი უფული მელა—დელა და დები. მიუმეტეთ
ისიც, რომ მე მაშინ უსამართლო ვიყავ. ეხლა, ეგვიან, უნდა
დაივიწყეთ წარსული და იცხოვროთ ახალი გრძობებით.
თქვენ თანამედროვე ქალი ხართ, ნასწავლი, ვანეთარებუ-
ლი, თქვენ შორს უნდა იყოთ ცრუმორწმუნეობისაგან.

მამ. (თავს აიწვეს, წამოაჯდება) მერე? მერე?

გაბ. (გამხსენებას) მამ შენდევ ცხრა წელიწადი—გვიდა
მთელი საუკუნე. გადმოხვედით უკმა ქალაქში, კარგ კაცზე
გათხოვდით და აი ერთი წელიწადზე მეტია სტუმრები ცოლ-
ქმრების მუდღერო ცხოვრებით. არაიენ არ იცის თუ რა მომ-
ხდარა თქვენს ცხოვრებაში, არაიენ, ჩემს გარდა...

მამ. (გულგრადად) არაიენ? სტუეითა. მე არ დავჯე-
რებ, რომ თქვენ ერთხელ მაინც არ დავგეყვენოთ. ხა, ხა,

ხანა გინ არ იცის, რომ თქვენ და სხვა თქვენისთანები იმის-
თვის აცდნენ ხოლმე ჩემსთანებს, ნამუსსა ხელი, რომ შემ-
დგე დაიკვებოთ. მაგრამ ქმარსა ყურა დავიგდეთ! მე არამც
თუ ვეცდები, რომ თქვენ ენახე აღვირი დაგაღოთ, არამედ
იმას დავირის ყოველი ადვირისგან. (მწუხარს ბოლოს ეგვას).

- გვბ. (გაბეგბუნდა). ეგ როგორ?
- გვბ. არაბაჯიანის შესახებ გავთებებში წიკითხეთ?
- გვბ. მიგითი რა გინდით სიტყვით?
- გვბ. ის, რომ მივეცემი იმ ქალის მაგილოს.
- გვბ. და აღიარებთ, თქვენ მეუღლესთან?
- გვბ. დიახ!
- გვბ. (ზაუხს) თქვენ მაგას არ იხამთ.
- გვბ. ვინ დამიშლის?
- გვბ. თქვენ თავს არ დაიღუპავთ.
- გვბ. სკოლს დავიღუპო, ვიღრე ვეცხოვრო ისე, რო-
გორც ეხლა.

გვბ. არა, ქმარს ხომ უყვარხართ და გენლობთ? ეგ
იმას ნიშნავს, რომ ის უზარკოდა გფვლით.

გვბ. დიახ, მაგრამ მე სინიღისი მიქვს.
გვბ. და ნუ თუ ეგ სინიღისი თქვენ ნებს მოგცემთ
ერთი დარტყმით დაღუპოთ სამი სიკოცხლზე ამობენ თქვე-
ნი მეუღლე ყთილი კაცოა. თუ თავი არ გებრალბათ,
ქმარი მიტე შეიბრალეთ.

გვბ. შევიბრალო თვალთმაქცურად? შევიბრალო სისა-
ძავლით? შევიბრალო ისე, როგორც შევიბრალოა აქნობამ-
დინს. ოო, არა, ეგ შებრალდება არა ნიშნავს, არამედ ერთ
პატიოსან ადამიანის ზნეობრივ შეურაცხყოფას. იცით რას
ნიშნავს სინიღისის ქენჯნა? ოო, არა, რომ გცოდნოდით
ამ სახლში ფხვს არ შემოსდგამდით. მე კი ვიცი. ერთი წე-
ლიწავდა რაც ვიტანჯები. პირველში ჯერ კიდევ არაფერი,
რადგანაც გონება გაბრუებული მქონდა, ალვერდიანი არ
მიყვარდა, შევირთე ისე, როგორც ირთავენ ხოლმე ქალე-
ხს უმეტესობა. მაგრამ მერე დავიწყე ტანჯვა, როდესაც
შემიყვარდა. (შვიდზე ზაუხს) იმ დღეს, როდესაც იქ ლაპარაკ-
ობდნენ არაბაჯიანის შესახებ, მე თავი ძლივს შევიმარგ-
და კინაღამ სტუმრებთან ქმრის ფხვს ქვეშ არ დავეცი
და არ უღბარი: ამც ერთი იმ არაბაჯიანთაგანი ვარ
მითქა? (ზაუხს) მაგრამ თუ მაშინ არ ჩავიდნე, ეხლა
ვიხამ, დღეს, რადგანაც ვგრძობან მოვადე ვარ და არ შემო-
ძლიან არ უთხრა... (სამოჯგუშს დავსწე და თვალებს დაშ-
ტუტებს განუსხდევად სიფრფვეში).

გვბ. (მოსა სიხუმის შემდეგ გაუბეჭვა ნაბაჯით შივა,
დაჯგუშა მის თაფანს. ზაუხს) გვიყვ, რომ თქვენ ერთი ლამა-
ზი ბავშვი გყავთ...

გვბ. (შეკრთება) ბავშვი?..
გვბ. რომელიც, პეშვილია, თქვენც გიყვართ და თქვენ
ქმარსაც.

გვბ. საბრალო ბავშვი!
გვბ. აი, სწორედ თავ საბრალო ბავშვისთვის თქვენ უნ-
და შეიბრალოთ თქენი თავი...

გვბ. (თუ დავიწყებია) საბრალო მარგო!..
გვბ. ნუ დავიწყებთ აგრეთვე დედისაც!
გვბ. (განს შიდას) დედის!..

გვბ. დიდა, იმ ყთილი და გულუბრყვილო ადამიანს...
გვბ. (სწრაფად წაშლდება გაფითრებული) რომლის მე-
გობრობა თქვენ შეურაცხუყვით. ქმარა, მოშორდით!..

გვბ. დიდა მოგშორდებით, მაგრამ სიტყვა მომე-
ციოთ, რომ სისრულეში არ მოიყვანთ მამ უაზრო
გადაწყვეტილებას.

გვბ. რაო? რა უფლებითა მიხივთ მაგას?
გვბ. მოსიყვარულე დამიძინა უფლებით.

გვბ. სიყვარული?.. ნუ შეურაცხავთ ამ სიტყვას! არან-
ცისი არ აღმიძინა, რომელია? უფლება არა აქვთ ეს სიტყვა
წერილობითად (ქველგუბადა, მაგრამ თავს ამაყრებს, შივა სსსა-
დღოა თათხის კარგმანს).

- გვბ. რა სსურთ მოვიმელოთ?
- გვბ. მოახლენ მინდა დაუბახო, პალტო ჩავაცვათ.
- გვბ. (ზაუხს) გაბრო სუფაყად იტანჯება, იმრქვის. ის
გაბნობს (ფუნჯს) მოახლეს დაუბახრებლადც ვიახლები.
მაგრამ, თუ ღმერთი გწამთ, თავს ნუ დაღუპავთ. ჯერ ახალ-
გახდა ხართ, ლამაზი, სიკოცხლოთ სავსე, ნუ გაურბით მას
ეგვინე, მე თქვენ კარგათ არ გიცნობდით, ეხლა გავიცინათ,
გამოგიტყუებთ მე თქვენ ისეთ ქალად ვთვლიდი, რომე-
ლიც... რომელიც სერიოზულად არ უყურებს ცხოვრებას...
ეხლა თვალში ავახლებ და ისე დავინახეთ როგორცა ხართ.
მე შემტყარი ყოველგვარ და აი, ეხლა ვენახობ... ეს მიწინ
დაიჯერეთ...

ბაღირ-ხანი, ხათარხანს თანაშემწე.

გვბ. (დამჩინავს სიცილით) ხა, ხა, ხა, ვნახობ, ხა, ხა,
ენახობ ეგრე მალე? (ზაუხს) ქმარა, ამ წუთში შეძლებს ჩე-
მი ქმარი მოვიდეს და არ მინდა, რომ თქვენ ერთმანეთს
შეხებდეთ. წადით!..

გვბ. (სირცხვილსგან შიდაგველი) ეგვინე!..

გვბ. წადით! წადით! გთხოვთ, მე ისედაც ბევრს ვი-
ტანჯები (შეახლოვდება წინა თათხის კარგეს).

გვბ. ერთი ალერსიანად მიწინ შემომხედეთ, პატივის
ერთი სუბუქი ღამე.

გვბ. (სხეზე არ უყურებს, იტანჯება კარგზე შოთითაქს
გაბრო უხსლოვება კარგებს, ჯერ კიდევ იმედა აქვს, რომ ეგვინე
მოხდება, მაგრამ მას დინდობს, რომ მისი სახის გამოხატულება
არ იხდება, შეგრცხვინაო გადის წინარს ნაბაჯით. ეგვინე
დაიძვინს სსამ აზარანთ გაშორდება, კარგს მიხურს, დაუდება,
თავს სკამს სურჯულ დაყურადობს, შწარედ ქვითინებს. შერე
გაუხლად განძრება. წაშლდება, თვალებს შოთაშეგეტყეს,
კანებას შოთაშეგეტყეს დაღინებე წუთი შოთათს სწამს, შემდეგ
სსადღოა თათხის კარგებს გადებს. შემოვა მოახლავ).

გ ა მ ო ხ ე ლ ა VI.

გვიჩე და ვრონე

გვბ. ძიძა დაბრუნდა?

გვბ. ვიღრე: არა, ყვავა მზად ვახლავს.

გვბ. ააღრე? მე არ მინდა (ზაუხს). ვრონეს უნდა გავ-
დეს, მოამის ზარის ზმა) ბატონი იქნება (ვრონე გადის წინა
თათხის კარგებთ. ეგვინე თავს შეაკავებს, კანებას სრულიად

მოკრძეული და დაჯდმა რთაღთან დაჟერეს სამხარულო
ქანუბა).

გ ა მ ო ს ვ ლ ა VII.

მიზანი და გვიანი

მიზრ. (ფრკათ, ის მოდის სსსმართლიდან, ძღაერ ტახა-
რეხულია, კარგთან ზორტუფელს ერმონეს აძღაფეს. ერმონე შე-
ტანს ზორტუფელს განხეთმა და უგუბ პუნდუმა სსსაღალო თახს-
ში) აი, ეგ მოჟონს, როდესაც საქმიან ვებრუნდები და
შენ რთოაღთან გბედავ, ჩაქმული, მზიარულად, მა-
ვიწყდება ჩემი დალილოობა (მიდის და ჰგონებს) ვანაბრტი
შე მზიარულ გუნებზედ ვარ... ერთი საქმე მოვიფიქ. სსსმართ-
ლიან გეამართლა ის უღანაშაული თათარი, რომელსაც
მტრები აბრალებდნენ ძმის მოკვლას (დაჯდმა უგვინესთან)
უნდა გენახა, ტირიდა, საძროხა სსსარულისაგან. თაი, რა
ზნეობრივი სსსიმონებაა, როდესაც უღანაშაულის ბორკი-
ლებისაგან იხსნიდა ფიქრობ, იმის დახსნაში შეც მონაწი-
ლეობა მიძიძღვისო. დაუკარი დაუკარი ეგ ჰანგი თთანხებმა
ჩემი სულიის ვანწყობილებას...

მშპ. (გათავებს დაგვრას. სსსეშუე) ვარეთ ცხელად
მიზრ. ოჰ! არც თუ ისე. ვაგრამ ვაგილის ერთი ორი
კვირაც და აფერიკის სიციხები დაღებმა. ყური დამიგდელ! მიი-
სნი პირველიდან ენკენისთვემდინ ჩემ ყველა საქმეებს ვაბა-
რებ ჰამაზახას და ოთხი თვე შენთან ერთად ევროპას შე-
მოვივლი. დიხ, დიხ, შენ უნდა ნახო როგორც ცხოვრობენ
ვანათლებელი ერები. იმედი მაქვს, რომ უარს არ მეტყვი
(ხელს მოჰკავებს).

მშპ. ვანა შენ ცუდს რამეს მოიფიქრებ?
მიზრ. ოო, შეგას ნუ იტყვი, ზოგჯერ ბევრ ცუდს
ვფიქრობ! მგალითად იმ საღამოს, ის რა ზღაპარი იყო ჰა?
ოჰ, ლმერთო, რა არ ვაგიფიქრე ერთს წუთში. ვაგრამ მე-
რე მიხვდი. ვაგეშო! აქნაბამდინ რათ მიმალამლი?.. (უფურებს
ჰგვინეს თვალებში საღაფუფაფათ) ნუ თუ მოყვარე ვამა არა
ვარ?.. რასაკვირველია შეგ მდგომარეობაში ქალს ხასიათი
მცვლდება. ვაგრამ თუ ლმერთი გრწამს, იფინე რამდენიც
გინდა მხოლოდ მე ნუ შემაწუხებ. თორემ, ხომ
იცი, ვეპილი ვარ, სმართლით დაღსჯი: ერთიც ვნახო გა-
დაწყვიტე—ჩამორთავს ყოველივე უფუფება და ვაგზავნო
არც ისე შორს,—სამზარეულოში, რომ ერბო კვერცხი მა-
მიშხალი. წახვალ? ჰო?..

მშპ. სსსმართლი (მიდის).
მიზრ. ო, ვიცი, წახვალ. შენ ისეთ ქალებს არ გეუთ-
ენი, რომელნიც სამზარეულს ვაუბრიან, ხოლო თავიანთ
დარბაზში კი მზარეულნი არიან. ვაგრამ არ ვაგვზავნი,
რომ ეგ ნახი ხელები არ დაგეკოშტდეს?.. არასოდეს, მა-
ღლობა ლმერთს, ჩემი საქმეები იხდნად კარგა მიდის, რომ
შეგეძლიან ერთის აღაღებს სსმი მზარეული შეინახო. ვაგ-
რამ!.. (აჯგება) მღიერ მიწა მარგუას კოცნა. იმედი მაქვს,
ჩემი ნახი მაწაწინა ქაილი სახლშია.

მშპ. არა.
მიზრ. აა, მაწაწინაო, არასოდეს სახლში არა დგება.
ვაგრამ მშეინერი დარია, არა უშავსრა, სუფთა ჰაერი შეი-
სუნთქოს. ოჰ, ცოტას ვაწყუდა არ დამაყვუდა, მოიცა!
(აჯგება) სსსაღალო თახსის კარგეს) ერმონე! ერმონე! აე
მოიტანე ჩემი ზორტუფლი (პუნდუმა უგვინესთან. ერმონე მი-
დას მიჭრანს განანტეში) ეხლავე ნახავ, ერთ პატარა საჩუ-
ქარს, დიღანაში შენთვის საჩუქარი არ მომპატანია. მხოლოდ
ვთხოვ ბე მომცე... (აჯგება) უგვინეს და ჰგონის).

მშპ. (აჯგება) ოო, რა ტანჯვაა, ლმერთო ჩემო!.. (ერ-
მონეს ზორტუფელი მოაქვს).

მიზრ. (შთანჯეს ზორტუფელს გამართოქვს და გასტუმრებს.
ერმონე მიდის სსსაღალო თახსის კარგით. მიჭრანს ამათაგანს
ზორტუფელადან რსმენიმე ჰქვიანს და აძღაფს უგვინეს) აი, ღდეს
სსსამართლოში რომ მივედი, შეგვარე იღღარაოვისა და
აშხანაგობის კანტარაში და ვთაილე შენისა და მარგუას ხახე,
ლომაზე. აილე, სსსამაგეროდ ერთი დიმი, ოო, არა ერთი
კოცნა... (ჰგონის).

მშპ. (რომელიც ქმის უაჯგება ვაგინაზე ჰგვრება, იღებს
ქაღალდებს, შინჯავს). ეს რა ქაღალდებია?

მიზრ. ნავთის საზოგადოების აქციებია.

მშპ. არაფერი არ ვამეგება ამ ქაღალდებისა. (ქაღალ-
დებს დაწაწას რთაღებ).

მიზრ. შენ არა ვაგვებებარა ამ ქაღალდებისა? შენ სხვა
პირობებში ხარ აღზრდილი. ვამაშენი აფიციერი ყოფილა. ის
გელაპარაკებოდა თოფებზე და ზარბაზნებზე, ვაგრამ ჩემო
საყვარელო, ჩემს დროში ერთი ძლიერი იარაღი ასეთი
ქაღალდებია. შეინახე შენთვის, წლის ბოლოს დივიდენდს
მიიღებ. (უნდა გააფუფიოს).

მშპ. (უკან დაიქვს) ახ!..

მიზრ. არ გინდა, რომ გაკოცო?

მშპ. (გდაღამს გათამოს) დიხ, არ გინდა.

მიზრ. აა, მიხვდი, თითონ შენ გინდა ჩემი კოცნა.

მშპ. (აჯგება) ლმერთო ჩემო, ღონე აღარ შემჩრა...

მიზრ. (შეტუო მისი აჯგება) რა სთქვი?.. ღონე აღარ
შემჩრა?..

მშპ. (ფრანგადან კავიუმა ქუხისაგან) დიხ, არ შემჩრა?..

მიზრ. (აჯგება) ევრინე!..

მშპ. (სახეს ამისკენ მოაბრუნებს) რა გინდა, რა, მითხარი?
მიზრ. თუ ავლა ხარ, ექიმს მოვიწვივ! (კარგაბსკენ მიდის).

ჟ. კ—ნო.

(შემდეგი იქნება)

ზოლერა თბილისში.